

KITARTÁS

A „KITARTÁS” KÖLCSÖNÖSEN SEGÉLYZŐ ORSZÁGOS EGYESÜLET HIVATALOS LAPJA

→ MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN. ←

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII. Baross-tér 17.
II. emelet 19.
Ahol előfizetések és hirdetések felvételnek.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TURTSÁNYI VILMOS.
Máv. fogalmazó.

A „Kitartás” egyesület alapszabályait a nmélt.
m. kir. belügyminiszterium 132.142.908. szám alatt
hagyta jóvá. V a.

Előfizetési ár egy évre 6 kor. Egyes szám ára 50 fill.

Értesítés.

Értesítjük tagjainkat, hogy az egyes csoportok után járó tagdíjakat további értesítésig a következőkben állapítottuk meg:

az A) csoportba tartozó tagok havonta	5— K
a B) csoportba tartozó tagok havonta	3-80 K
a C) csoportba tartozó tagok havonta	3— K
a D) csoportba tartozó tagok havonta	2-40 K

fizetnek.

Az igazgatóság.

A jövő.

Szürke felhők egymást kergetik az égbolton. A nap fáradt sugarai egy-egy pillanatra megvilágítják a természet nagy temetőjét, mintha bucsuzni akarnának hervadó virágaiktól, mielőtt még rájuk borul az enyészet halotti szemfedője. A dalos mozgó életet kiellen csend váltotta fel és szintelen szürkeség meredez mindenütt, a hol nemrég a virágok színes pompája illatozott. Midőn ezt nézzük, elvonulnak előtűnk a multak képei. Meg-elevenedik ez a nagy temető. Harmonikus alkotások bontakoznak ki ebből az összevisszaságból. És most már nem kérdezzük, miért dolgoztunk, miért alkottunk, hanem körülöleljük gondolatainkkal azt a jövőt, melyben mindezt szebben és jobban újból fel akarjuk támasztani. Szebben és jobban, mert hisz minden csak azért hódol az enyészetnek, hogy leélte magát, hogy nem felel meg többé annak a célnak, melynek szolgálnia kellett. Létezése nem volt céltalan, mert pusztulása lépcsőnek szolgál a hasonló tökéletesebb alkotások létesítéséhez. És épen az enyészetnek látszólagos mozdulatlansága alatt találja védelmét az az új élet, melyet a réginek megszűnése keltett. Abból szívja magába mindazt, a mire szüksége van, hogy tökéletesebb lehessen az előbbinél.

Az a gondolat, hogy semmi sem vész el a teljesített munkából és fáradozásból, mindenkinek erőt ad ahhoz, hogy tevékenységének bizonyos célú tüzzön ki.

Mi nem az enyészetnek neveljük gyermekeinket — bár tudjuk azt, hogy egykor az ő poraikat is végig söpri a vihar a

letarolt mezőkön — hanem az életnek, annak a jövőnek, melynek minket is neveltek és minden munkánk oda irányul, hogy annak nemcsak mi, hanem azok is hasznát vegyék, a kik a mi porainkból felélednek. Ez ellen a leggyarlóbb önzéssel telt gondolkodás sem képes cselekedni, mert akarata ellenére is részt kell vennie abban a munkában, mely a jövőnek szolgál.

Egyáltalában az emberi cselekvés mindenkor az önzés látszatát viseli magán, mert elsősorban mindig a személy szükségleteinek kielégítésére irányul és csak azután érinti a közt jó vagy rossz irányban. Ez a természetes önzés azonban társadalmi berendezkedésünk folytán csak mások érdekeinek figyelembe vételével nyerhet kielégítést; vagyis az egyén másokra van utalva, a kiknek szükségletei ilyenkor vele szemben követelések alakjában jelentkeznek. Tovább menve tehát épen ebből az elkerülhetetlen kapcsolatból kifolyólag kell az embereknek — még akarata ellenére is — a jövővel foglalkozniok. Mert ha sokaknál nem is az akarat, vagy az előrelátás az, a mi a jövőnek számbavételét követeli; de mindenesetre a célszerűség, a mikor az aránylag kisebb fáradság mellett biztosítja a kívánt jelent. Ezek azonban csak öntudatlan eszközei azoknak, a kik tekintve a mulandóságon tetteikkel és minden gondolatukkal a jövőt szolgálják. Ez a munka is csak egyesek érdekeinek kielégítését állítja ugyan előtérbe; de úgy, hogy az meg nem szűnő láncolatban folytatódik az által, hogy mindazokat tömöríti, a kiknek azonos törekvéseik vannak.

Igy jött létre a mi egyesületünk. Az emberi tevékenységnek egyik fő célja az egyéni szükségleteknek kielégítésére irányul. Vannak azonban olyanok, melyek az egyes erejét túlhaladják. Mi, a kik ma együtt vagyunk, nagyon jól tudjuk, hogy a mit egymásnak nyújtunk, csak azért tehetjük ilyen mértékben, mert kölcsönösen segítjük egymást ezen törekvésünkben.

Ha az emberek saját érdekeiket bizonyos mértékben nem rendelték volna alá mások érdekeinek, ha csak annyiból állott volna munkájuk, hogy saját szükségleteiket kielégíthessék, akkor nyoma sem volna annak a nagy szellemi hala-

dásnak és anyagi jólétnek, melynek ma örvendenek. Mi még nem nagy időt mondhatunk magunkénak és mégis nyugodt melegezéssel nézhetünk vissza a multra. Semmi sem volt hiába abból a nagy munkából a mit ezen idő alatt elvégeztünk. Még a hibák is hasznunkra váltak, mert tapasztalatokban gazdagodtunk. A különféle nézetek harcza, ha néha-néha átlépte is szokott medrét, nem az egyenlenség kifolyása volt, hanem arra való törekvés, hogy alkotásunk minél tökéletesebbé váljék. Minden, a mi idejét multa, vagy a mi kevésbé bírta azt a célt szolgálni, melynek érdekében tömörültünk, félre lett téve, abba lett hagyva és helyettük új, célszerűbb intézkedések léptek életbe. Semmiféle hangulat nem befolyásolhatta ezt a munkát és nem irányította egyeseknek tetszése vagy nemtetszése, a mint ezentel sem fogja, mert a közérdeket semmiféle apróbb magánérdekeknek alárendelni nem szabad.

Hosszu évi tapasztalatok állanak rendelkezésünkre oly irányban, hogy épen a legönzőbb érdekek megnyilatkozásának köszönhetjük mai erősségünket, mert ezeknek felismerése tanított meg minket az általános érdekek megvédelmezésére. A mig ugyanis egyeseket a mások révén reájuk háruló előnyök készítették sorainkba, mi sem hagytuk figyelmen kívül ezeket a rejtett törekvéseket és épen ez a tapasztalat szűlte azokat a változásokat, részben megszorításokat, melyek egyesületünknek további fennállását biztosítják. Mondhatnók, hogy a multból semmi sem maradt meg a jelennek, azt az elvet kivéve, mely minden tagnak jogos és igazságos követeléseit kielégíteni céltul tüzte ki magának. A jog és igazság azonban minden szolgáltatásért a megfelelő ellenszolgáltatást követeli. Az a nagy hazugság, mely valamikor hangosan követelte azokat a jogokat, melyek nem illették meg és harciba szállott értük, hogy mások verejtékes munkáját előjogok címén érdemtellenül kisajátítsa a maga részére, ma már csak a multak emlékét képezi; de rajta épült fel a mai tisztult felfogásunk, mely mindenkinek csak annyit juttat, a mennyi hozzájárulása révén megilleti. A kik akkor annak a célnak szolgálatában állottak, csak magukra gondoltak, és mégis épen ezzel

szolgálták akarataik ellenére is azt a jövőt, melyre még csak gondolni sem akartak.

Mindez már csak a múlté. Gondolataink visszatérnek oda, a hol a kiegyenlítés nagy munkája szünetlenül folyik. Semmiféle izgalom nem homályosítja el a lélek tiszta látását, mikor bírálhatja a tetteket a nélkül, hogy egyénekre gondolna többé. Ez a bírálat szüli a jót, fejleszti a jobbat, mert a multak hibáit nem engedi többé érvényesülni. Az enyészlet szürkesége betakarja őket, hogy soha többé felszínre ne kerüljenek.

De azért a küzdelem folytatódik, mert a teremtés vágya nem szünetelhet soha. Semmi sincs úgy megalkotva, hogy ne válnék ki belőle egy-egy hiba, mely észrevétlenül belekerült és melyet pótolni ne kellene. Ezért lesz a jelen munkája a jövőé, még akkor is, ha csak annak van hivatva szolgálni, mert az ember nem tud megpihenni annál a gondolatnál, hogy a mit végzett, azon ne javíthatna. A mit kiengedünk a kezünkől, az elmerül a multba. Ezért kell a jövőnek dolgoznunk, hogy megtarthassuk a jelent.

Ha most gondolataink egy pillanatra odatapadnak a multhoz, arra a kegyelet érzése készlet bennünket azok iránt, a kik munkájukkal a mi jólétünket elősegítették. A mint ők vállalták a terheket mi értünk, vállaljuk mi is azokért, a kik utánunk jönnek.

EGYESÜLETI ÜGYEK.

Az egyesület tagjait megillető kedvezmények:

1. Az egyesület minden tagja neje halála esetén 400 kor. segélyben részesül.

2. A tag halála esetén annak kedvezményezettje,
ha a tag az A) csoportba tartozott 2000 kor.
» » » B) » » 1200 »
» » » C) » » 1000 »
» » » D) » » 600 »

baleset folytán beállott halál esetén,

ha a tag az A) csoportba tartozott 3000 kor.
» » » B) » » 2000 »
» » » C) » » 1500 »
» » » D) » » 1000 »

végkielégítésben részesül.

3. Teljes munkaképtelenség esetén 15 évi tagság után a tag

ha az A) csoportba tartozott 2000 kor.
» » B) » » 1200 »
ha a C) csoportba tartozott 1000 kor.
» » D) » » 600 »

végkielégítésre jogosult.

4. Minden tag 3 hónapnál tovább terjedő betegség esetén 40—60 korona betegsegélyre és balesetből kifolyó sérülés esetén, a sérülés nagysága szerint, 200 koronáig terjedő baleset segélyre jogosult.

5. Husz évi tagság után a tagok 300-tól—500 koronáig terjedő előleget kapnak.

6. A tagok úgy peres mint perenkívüli ügyeikben az egyesület ügyésze által a készkiadások megtérítése ellenében képviseltetnek.

7. Az egyesület közlönye minden tagnak díjtalanul jár.

8. A tagok alapszabályszerű biztosíték mellett

a „Ktartás Takaré- és Hitelszövetkezet”-től kölcsönt vehetnek igénybe.

Minden baleset, annak megtörténte után azonnal, de legkésőbb 48 óra alatt az egyesület vezetőségénél okvetlen bejelentendő.

Segélyezések kimutatása.

Halálozási segélyek:

Lapunk 10. sz. kimutatott segélyösszeg
K 240.700.—

Ujabb segélyek:

3300. Stefánovitz Edgárd 1200 K

Balesetsegélyek

Lapunk 10. sz. kimutatott segélyösszeg
K 54.431.93

Ujabb segélyek:

1872. Klinkay Elek 30 K
5234. Bohus Géza 30 .

Forgalmi utasítás és balesetek.

A felületes és kifejezéseken rágódó elmék a gyakori vasuti baleseteket ismételtlen összefüggésbe akarják hozni a nagy hanggal odavetett »fegyelméletlenség«, »fegyelem hiánya« kifejezésekkel. A szavak értelmének hiányára vall, hogy egy ily sajnosan kóros tünetet általános jellegű szólammal kísérlék megmagyarázni.

A fegyelem hiánya magában a kifejezésben egy tény negatívumát fejezi ki. Magában involválja annak az ellenkezőjét, mit a létező parancs, egy élő — hogy úgy mondjuk — törvény a szolgálati szabályzat pontos követése, a kötelesség lelkiismeretes teljesítése követel. A fegyelem hiánya egy ethikai felsőbbrendű parancsnak negligálása, annak a parancsnak, mely minden művelt emberben él és munkálkodik, mely arra ösztönöz, mi a rábizott kötelesség hű és pontos elvégzésére vezet.

Senki sem fogja elhinni, hogy az, akinek működésétől, munkájától, rendelkezéseitől annyi embernek élete függ, pusztán fegyelem hiányából, indolenciából egy katasztrófális szerencsétlenség veszélyének tesz ki más egyeneket, mikor ezáltal magát személyileg is kiszámíthatatlan következményű katasztrófába döntheti. Azon a ponton, hol az egyén a saját indolenciájából másnak kárt okoz, már megszűnik a fegyelem hiánya, ott a bűn, a szándékos büntetés kezdődik. De nem is tételezhető fel, hogy egy hivatalnok szolgálatában másnak szándékosan csak azért ártson, mert nem él benne a fegyelem, a szolgálat, a kötelesség teljesítésének érzése.

Azok, kik oly könnyen törnek pálczát a balesetek aktív szereplői felett, nem látják vagy nem akarják látni annak az elszomorító valóságnak, a gyakori balesetek kuforrásának okozóját: a rossz, semmitérő utasításokat.

Mindenki szereti, becézi gyermekét. Ez kedves és okos dolog. De be kell látni hiányosságait is.

A vasuti babák, kik életre segítették ezt a korcs gyermeket, a forgalmi utasítást, azok nem látják a hibát, mitől csak úgy hemzseg a forgalmi utasítás. Már eredetileg sem volt jó, nem volt érthető,

kezelhető az utasítás. A régi sem volt mentes hiányosságoktól, ezt elismerjük. Azonban hibái mellett egy megbecsülendő előnye volt az, hogy: érthető volt. Az új forgalmi utasításról ezt nem állíthatjuk. Lehet, hogy a német (osztrák) utasításnak hű másolata, de akkor csapni való a rossz fordítása. Hogy a tisztelt szerkesztő bizottság akadémiai pálmára pályázott vele, mert helylyel-közzel nem utasításba való szöveget, hanem gordiusi rejtvényeket szőtt bele a rideg, egyhangu paragrafusokba.

Azt szeretnők csak tudni, kinek épülésére készült ez a forgalmi utasítás? Az bizonyvs, hogy nem azok részére, kiknek élni, kiknek dolgozni kell vele. Inkább azt hinnők, hogy a szerkesztő-bizottság szórakozására készült, legalább sem ők, sem azok, akiknek felsőbb hatalom kényszerítő eszközeivel kezeikbe nyomták, nem tudják, mi is van tulajdonképpen benne.

Készítőjének mindenestre meg van az a megnyugvásuk, hogy ha baj van, bárkire könnyen ráterithetik a vizes lepedőt. Abból az utasításból mindent ki-magyarázhatni; nem kell attól tartani, hogy egy állítást észszerűen más megdönteni képes. Mindenre van paragrafus, mindenre van rossz paragrafus; mindent megtalálni benne, csak azt nem, ami a szolgálat ellátásához nélkülözhetetlen: világos, félreérthetetlen rendelkezéseket.

Eredetileg sem ért semmit a forgalmi utasítás. Egész irodalom támadt e körül az ominózus utasítás körül. Végig tanulmányoztuk az összes czikkeket, melyek az utasítás tárgyában megjelentek s azt tapasztaltuk, hogy mindannyian csak az utasítás hátrányait, hiányosságait hozták napfényre. Bátran állíthatjuk, hogy egyértelmű volt az a felfogás, mely szerint ennél rosszabb utasítást régen nem sikerült összeszerkeszteni. A kritika nem animozitás szülötte volt, hanem az általános impresszió egybevetése, mely a következendőkben teljes tárgyilagossággal találta meg igazolását.

A főbb forgalmi rendelkezésekhez egész tanulmányt igénylő pótlék, magyarázat, kiegészítés járult, úgy hogy a való-sághoz közel járunk, mikor azt állítjuk, hogy maguk az utasítást szerkesztők sem ismerik már ki magukat az értelmetlenségek tömkelegében. A végrehajtó forgalmi szolgálatnál az idők folyamán kialakult egy bizonyos meggyőződés, mely a forgalmi szolgálat ellátásához nélkülözhetetlen. Ez a meggyőződés vezet a szolgálatot teljesítő tetteiben, rendelkezéseiben s ennek hiánya okozza mindazon félreértést, hibát, mik balesetekhez vezetnek. Már pedig a forgalmi utasításnak mindannak a foglatatának kell lennie, mi egy nagy körültekintéssel járó szolgálat zavartalan ellátásához megkíván-tatik.

A forgalmi utasításnak szabatos, körülhatárolt, merevnek kell lennie, mely nem enged a saját elhatározásnak csak igen szűk teret. Azonban nem hagyható az sem figyelmen kívül, hogy ez az utasítás különféle képzettségű egyéneknek válik vezérfonalául, mely ennélfogva kizárja azt, hogy akadémiai stílusban szabja meg a teendőket.

Mióta ez az utasítás képezi a forgalmi szolgálat alapját, a balesetek hihe-

tellen mértékben felszaporodtak. Hiába-való a legszigorubb rendeletek kiadása, ezekkel a baleseteket megszüntetni avagy mérsékelni nem lehet.

Tele van az utasítás olyan badarságokkal, melyek nem hogy a szolgálat előnyére, de egyenesen hátrányára vannak. Vegyük akár az állomási, akár a vonatszemélyzetet, abban az esetben, ha rendkívüli viszonyok különösen körültekintő szolgálatot, elővigyázatot tesznek szükségessé. Ebben az esetben mindegyik kapkod, egyik sincsen teendőjével tisztában. Vagy mondjuk inkább azt, hogy az utasítás ezen esetekre annyi mindenfélét ír elő, hogy a kissé bizonytalan jártaságú, tétovázó egyén belezavarodik az utasítás labirintusába.

Gondoljuk csak el, hogy egyvágányú pályán kedvezőtlen időjárás mellett, nagy késések esetén egy hosszabb vonalon közlekedő vonat személyzete annyi mindenféle parancsot vesz át az állomásokon, hogy valóságos kettős könyvvitelt kell vezetnie, ha abban a sok rendelkezésben magát ki akarja ismerni. Az utasítás előírja a parancsokat, tehát megkapják. De mit látunk, mit tapasztalunk? Az a személyzet, mely hosszabb ideje járja azt a bizonyos vonalat, csak azért veszi át a parancsot, mert az utasítás előírja. Azonban a keresztezéseket, megelőzéseket tapasztalata szerint ítéli meg, főleg ahhoz igazodik. A vasutnak szerencséje, hogy személyzete a nyert parancsokat mérlegeli; nem követi vakon azt a rendelkezést, mit neki papiroson kézbesítenek. Ha a parancsot vakon követné, a jelenleginél is gyakoribbak lennének a balesetek.

A balesetek okozóját ne a fegyelem lazulásában keressük, hanem igenis mutassunk rá annak igazi okára. A forgalmi utasítás értelmetlen szabályai minden bajnak a forrása. Míg a vasut ilyen utasítással nyomorgatja személyzetét, ne várjon hiba nélküli szolgálatot. A balesetek mindaddig ismétlődni fognak, míg a forgalmi személyzetnek olyan vezérfonal nem lesz a kezében, mely minden előfordulható esetre értelmes, helyes, okos rendelkezést nem tartalmaz.

Ne azokat büntessék, kik az értelmetlen utasítások áldozatai, hanem azokat, kik rossz utasításokat írnak és erőszakolnak a személyzetre.

A hivatalnok ur.

A hivatalnok ur nálunk, jó Magyarországon egy valóságos fogalom. Megtalálod a főváros fényes, kirakatos boulevardjain, de megtalálod a kis mezővároska sáros, piszkos utcáin is. Hol mint pöffeszkedő, kiöltözködött uracsféle feszeleg, hol mint szegényes, szárnalmas alak rója az ut porát. A miniszteriumbeli angol bórbutoros szobák pamlagjain épp oly otthonos, mint a kiadó meg iktató molyette, elsárgult foliánsai között. A jó társalgás meg a kaszárnya-dialektus minden skáláján tud szólni, csak a hely meg körülmények sodorják az egyik vagy másik árnyalat felé. A diplomatikus, keserűnyés finomság, az önértékét tulbecsülő fensőbbség, a rideg elzárkózottság, a hatalmát fitogtató fenhéjjázás mind tulaj-

donságai. Él is vele a szerint, mikor, kit vet jó- vagy balsorsa elébe.

Felfelé édeskés mosoly, mely meghajlás, előzekény szolgálatkészség jellemzi. Szóbősége, választékossága egyaránt meglepő; a »méltóságos«, »kegyeskedjék«, »parancsoljon«, »alázattal kérem«, »kérem alássan« oly sikerült változatokban nyilatkozik meg általa, hogy nemcsak feljebbvalója, de a szóló maga is tisztelttel és bámulattal gondol vissza azokra az irodalmilag is kimagasló szófutamokra, melyek az ímént hagyták el fanyarul mosolygó ajkát.

Lefelé zárkózott, gondterhes tekintetű, kissé indulatos, zsörtölődő, majd szófukar. Itt már bánatosabb, melább, majd élénkebb, temperamentumosabb »Mit akar«, »Nem érek rá«, »Ne alkalmatlankodjék«, legtöbbször »Jőjjön máskor« kifejezéseket használ. Hallván e, még a hivatali tekintély súlyától is terhesebb nyilatkozatokat, sorsodban megadással hagyod el a mérges hivatalos ur rideg szobáját. Nem tesz különbséget, ha legfenségesebb kötelezettségedet, adórtartozásodat önkéntesen ajánlod fel az államtekintély hivatalos képviselőjének, vagy valami birságféltet kell felsőbb nyomásra az állam kasszájába beszállíttatnod.

A rendőrség vagy vizsgálóbíró barátságos meghívása épp úgy megdöbben, mint a köztemetői igazgatóság ártatlan kérdezősködése. Miért e nagy félelem a hivatalos helyiségektől? Igaz, ott hiába keresnél rózsaszáj, fenyőillatos boudoirt. Minden, a szoba, az ablak, a berendezés, az ember szürke a hivatalban. A levegő talán sűrűbb, talán kábítóbb mint egyebütt, de egyébként ott is, ha csak a bensőben, a szív, a lélek rejtekén él ugyanaz a keserűség mint a milyen elfog téged, ha ügyed nem úgy végződik abban a szobában, mint a hogyan óhajtanád vagy szeretnéd. Nem virágos kert a hivatal! Ott nem mosolyog a fakadó bimbó rózsapiros szirma, hanem az élet viharán ringatózó törékeny csónak játszik a dagály megváltozó hullámaival. Az utca felhallatszólarmája kétszeres erővel marcangolja a lélek sajgó sebéit. A mogorva kis szürke emberke, vagy a nagyvilági elegáns ur ott a hivatali szoba sejtelmes világában egyaránt érzi az élet nyomasztó gondjait. A nyüzsgő embersokaság, a tovarohanó automobil, a csilingelő villamoskocsi mind egy-egy tüszúrás, mely felszakítja újra azt a tompa, nehéz fájdalmat, mely a lélek mélyét sorvasztja.

A létért folyó küzdelem, mely az egész mindenséget, a legparányibb féregtől a legfelsőbb rendű lényig mozgatja, nem kerülte el a hivatali világ unalmas egyhanguságát sem. De míg mindennek, állatnak, embernek hazája a nagyvilág, él, dolgozik, hol legkedvezőbb a lét feltétele: a hivatalnok, mint lelánczolt, bilincseit zörgető rab, ahhoz a szűk helyhez van lekötve, mely csak élni, éppén csak élni ad alkalmat. Minden, mi az emberiség szórakoztatására alkottatott, nem a hivatalnok mulattatására létesült; oda csak nagyritkán, inkább a jó uzsorások jóvoltából kerül, kik megfelelő kamatért szívesen juttatják élvezethez az élvezni vágyó hivatalnok urat.

A hivatalnok mindig valami fontos hivatali kötelesség őre. Nem is lenne kívánatos, ha ilyen fontos személyiség más-

sal, mint hivatalával törődne. A család, az egészség mind másodrendű kérdés, fő: a kötelesség. A kötelesség beteges hajszája teszi a hivatali élet változatos nyomorát színesebbé, elevenebbé. A kötelesség termékeny talaj, melyen a fondorkodás, irigység, besugás, kapaszkodás tarka virágai teremnek. Kár, hogy e szép palánták csak a hivatali szobák éltető melegében tenyésznek!

Pedig mennyi gyönyört kínál a hivatali pálya! Szédületes karrier, nagy hatalom, embertársainak tisztelete, mindenféle kitüntetés, rang incselkedik a hivatalnoki pályára tolulókka. Nehéz, rögös ut az, melyen a hegy csucsára kell felkapaszkodni. Jobbról, balról feneketlen mélység. Sokan beleszédülnek; de mindig jön újabb kapaszkodó, ki parkodik a zászlót a hegy tetejére kitűzni. A fiatalok, a kezdők nem látják meg az ut hosszában gubbaszkodó elernyedtt vándorokat, nem látják a szomoruan törtetőket, kik sebzett lábbal itt is, ott is kidőlnek a sorból; csak látják az ut mentén nyíló virágokat, látják maguk előtt a nagy sokaságot, mely mind ziháló mellel, kimeredt szemekkel tart a magas felé: nem csoda, ha kedvet kap, hogy maga is beálljon a sorba és megkisérelje azt elérni, mi annyi másnak elérhetetlen vágya. S a sok vándor mind kegyetlen ridegséggel hagyja el a mellette kidülő társait. Nincs senki, ki segítségére sietne felebarátjának; mindenki siet, törtet, lökdösi a mellette, előtte haladókat, nincs ideje, kedve ahhoz, hogy a másikon segítsen, sőt ha látja, hogy egyik a mélységbe szédül, maga is lök rajta egyet, hogy hamarabb elébe kerüljön. Miért ez a sietség?!

Rövid az élet és nagyon hosszú a megteendő ut. Ki-ki iparkodik életét úgy irányítani, hogy mentül rövidebbre szabja a megteendő utat. Ez a folytonos törtetés, fárasztó ide-oda tekintetés teszi a hivatalnoknépet türelmetlenné, ingerültté, maguk és mások előtt kellemetlenül apatikussá.

Az a fontoskodó szemforgatás, folytonos tevés, vevés csak egymásnak és másoknak szól. Bensejében kevesebbet törődik azzal a kötelességteljesítéssel, mint a mennyit külszine eláru. S ha a színművészet másokat szórakoztat, bizvást állithatni, hogy a hivatalnoki művészet önmagát, a hivatalnokot szórakoztatja.

Ennyi kedvezőtlen tulajdonság, tengernyi gond mellett mégis csak bohém, könnyelmű népség a hivatalnok-nép. Él napról-napra, hónapról-hónapra. Végig szenvedni egy egész életpálya gondját, terhét, gyermekeit azért csak hivatalnoknak vagy hivatalnokhoz adja. Ugy látszik, hogy ez az élet a vándorkomédiás életéhez hasonló, kit a nélkülözés, a hazátlanság, a nyomor, szenvedés sokszor keserűséggel tölt el, de ragaszkodik hozzá, mert nélküle élni úgy sem birna.

Az sem vitatható el a hivatalnoktól, hogy a humor iránt is élénk érzeke van. Mindent, akár jó vagy rossz szid, bírál, elvet. Kevesli a fizetést, szidja az előmenetelt, szidja a kollegáját, szidja a főnökét. A főnökéről, bár tudja, érzi, meg van róla győződve, hogy semmit sem tud: agyba-főbe dicséri. Dicséri addig, míg függ tőle. Ha másik jön, ugyanugy tesz vele, mint az előbbivel. Meghalt a király, hát éljen a király!

Minden ember a multnak és jelennek él. A hivatalnok tekintete a jövőbe néz. Az öregség az elmulás kora, a hivatalnoknál a megújulás, az örök ifjúság eldorádója. Kora ifjúságától késő vénsegeig töri magát a nyugalmas öregség után. Egész életén át röstelli, mert hivatalnok lett; tagadja ott, a hol lehet, szeretné másnak feltüntetni magát, mint a mivé jó- vagy balsorsa tette. Csak akkor kezd büszke lenni hivatalnoki voltára, ha senki sem törődik már vele. Ilyenkor kitör belőle a jó Hári János s ha előbb féltek tőle, most mulatnak az »egyszeri« hivatalnok uron.

Virágos órházak.

A természet fenséges, örök szépsége, a zordon erdő, a csalitos berek, a zöldelő rét, tarka, szinpompás virágaival felemelő, megnyugtató, kibékítő érzést vált ki a munkában elernyedtelekből. A szerény mezei virág, az illatos fejedelmi rózsza egyaránt hirtelén annak az utánozhatatlan, tökéletes, befejezett munkának, mit a Mindenség, a szem, a lélek gyönyörködtetésére nyújtott az emberiségnek.

Nem csak a mai koré, már a legrégebbi korban megvolt a virágok kultusza, mely az ember lakóhelyét a természet pazar adományával ékesítette fel. Ez a kultusz megnevesíti az emberi lelket; közelebb hozza a végtelen ismeretlenség megismeréséhez, mely a világot uralja és kitölti; megtanítja szeretni, esodálni, becsülni mindazt a szépet, mi körülötte a természet adományából életét, munkáját kellemessé, értékesebbé teszi.

A mai kor embere, ki lázas, izgatott, szüntelen tevékenységben rojja le napjait a világ városok tégl- és kőhalmazai között, vágyakozva kívánja élvezni a természet fenséges báját: a fák rügyeinek fakadását, az illatozó virág bimbójának felsését.

Mindenütt felhangzik az óhaj, hogy a rideg háztömbök falait nyíló virággal kell felékesíteni, mely a szintelen, szürke egyhangúságba harmoniát, életet varázsol. Gyönyörködteti a szemet, nemesíti a lelket s abban a kellemes illúzióban ringat el, hogy a természet örök szépsége, a nyíló virág, mint ornamensek díszítsék fel az emberi agy titkos műhelyéből fakadó építészeti alkotásokat.

Bár minden művelt ember hajlik a szép, a természetes felé, lassan, lépésről-lépésre bír tért hódítani a virág kultusza.

Ha utunk, dolgozunk a vasúthoz vezet, a zakatoló, dübörgő egyhangúságban szemünk önkéntelen az előttünk tovarebbenő tájak szemléletében akad fenn. Az egymás után szállingózó órházak, állomások mindmegannyia akaratlanul is felkelti kíváncsiságunkat, melynek szemléletében lelkünk megnyugvására alig találunk helylyel-közzel gondozott, virágos kerteket. Bizonyos diszonancia érzését váltjuk ki, mikor a tisztán tartott órházak mellett hiába keressük azt a talpalattnyi helyet, hol egy-két szép virág, gondos kezek szerető ápolásából dicséri a Mindenség alkotó munkját. A gondosan meszelt, tisztára söprött órházak udvarain, az egyszerű, igénytelen körben egy parányi nyüzsgő, munkálkodó élet morzsolódik le a maga gondjával bajával, örömeivel. Ez az órház ott a kietlen, egyhangu magányban képviseli a kultúra rohanó értékét, mely a pusztaságban, az erdők mélyén, vagy a hegyek ormán büszkén hirdeti az emberi leleményesség kifogyhatatlan hatalmát.

Ezek az emberek, távol a mindennapi élet

lármas zajától, a végtelen természet állandó szemléletében nem juthatnak annak tudatára, arra a gondolatra, hogy házuk táját is felékesítsék azzal a pompázó virággal, mely közel-távol szemükbe ötlük. Pedig, mint a kultúra exponensei abban a kicsiny órházban, kötelességüké kellene tenni a kultúra haladását szolgálni, mi által nem csak az utazó közönség épülését, de saját lelkük nemesedését is szolgálják.

A vasut a maga mérhetetlen nagyságával, mellyel az időt, tért, a távolságot kiküszöbölte, van hivatva elhínti mindazt a jót, nemeset és szépet, mi ezt a földi lélet kellemessé, értékessé teszi; a mindennapi létfeltételek ki-elégítésén túl az általános műveltség, a finomodás zászlóvivőjévé kell a vasútnak lennie.

A nemzetek kölcsönös érintkezését, a gondolatok kicserélését, a törekvések megismerését közvetíti a vasut; az emberi tevékenység minden vonatkozásában ott találjuk a vasutat, hol mint a kultúra mozgatóját, segítőjét, hol mint annak indítóját, kezdeményezőjét.

Ha a vasut az élet ennyi változatában hűséges kísérőnk, segítő barátunk, tőle várjuk annak a magasztos kultuszunk elhíntését és meghonosítását, mely a nyíló virágok ápolásában a lélek nemesítését van hivatva szolgálítani.

Rövid évtizedek alatt megváltoztatta a vasut egy ezredéves ország képét, gondolkodását, munkálkodását s mindenütt, a hová elér a kettős sorszál, az emberiség boldogabb, eredményesebb, biztatóbb jövőnek néz elébe.

Legyen a virágkultusz hirdetője és ápolója is a vasut, hogy mindenki, idegen és idevaló azzal a felemelő érzéssel hagyja el a vasuti kocsit, hogy egy nagy és nemes eszme zajtalan terjesztésében munkálkodjék az a hatalmas intézmény, mely közhit szerint csak a mindennapi élet szükségleteinek kielégítését van hivatva ápolni. Szerte az országban, a hol csak vasut robot, a meddig a szárnyaskerek repül: állomásokon, vonalon az órházaknál kicsiny virágos kerteket kell létesíteni, melyeknek ápolása az állomási- vagy órházi személyzet gondjaira bízandó.

A kert lehet bármily kicsiny, csak az ápoló kéz gondos munkáját hirdesse. A virágok megválasztása és csoportosításában bizonyos tervszerűség nem mellőzhető, különben a benyomás rovasára az egyének fantáziája a szépek ellenkező tarka virágcsoportot hoz össze.

Minden vonalnak legyen meg a maga karakterisztikus jellege, mely a kezdőponttól a végpontig dominálja az illető vonal virág jellegét. Ezen belül a vonalfőnökségnek, mondjuk osztálymérnökségek invencziójának, képzelődésének szabad teret kell engedni. Hisszük, hogy a virágkultusz rövid idő alatt kedves szórakozássá, állandó, nemes versengéssé fog izmosodni.

Igazán ritkán lehet szép, virágos állomást, vagy órházat látni. Ez mintegy oázis a vasut végtelen szipárja mellett, hol az utazásban elfáradt szem, ha csak pillanatra is: enyhülést, felfrissülést talál.

Állomások terjeszkedése sok áldozatot kíván, mely gyakran az évtizedeken át feltő gonddal ápolat fák kivágását sem kímélheti. Maholnap az állomásokon zöldelő szép terebélyes fa, melyet a haladás mindent elsöprő szele még nem érintett meg, ritkaság számba fog menni.

Az ember benyomások szerint igazodik. Mindent, mit csak rövid időre vehet szemügyre, egy pillantás alatt itél meg, mely itélet a szerint kedvező, vagy ezzel ellenkező, a mennyire az képzeletét felszínesen meg tudja ragadni, le birta kötni. Az idegenek országunkba lépve

már a legelső órháznál kellemes meglepetésben részesülnek, mi csak fokozódnék, ha az egész vonalon, minden állomáson újabb és szebb virágok gyönyörködtetnék szemét.

Minden ország-, város-, község-, de minden embernek törekvése szép virágokat nevelni, ápolni, gondozni. Ki-ki tehetsége szerint áldoz a virágokért. Egyik fejedelmi bőkezűséggel, a másik kevesebbel, sokan csak egy cserép virággal, mindmegannyian azonban a természet, a szép, a virág iránti szeretetből. Elvitathatlan tény, hogy a virág kultusza nemesíti a lelket, fogékonyá teszi az embert a mindent egybefoglaló végtelen természet szépségeinek kelő felfogására; az izlést az emberi gondolat világot finomítja, egyben ösztönöz a jó, a nemes cselekedetekre.

A vasútra régen áll az az axióma, hogy a kultúra terjesztője. Legyen hát a virágkultusz terjesztője is szerte e hazában, a hová a haladást sinutja a szelek szárnyán viszi.

Nagy anyagi áldozatot nem kíván, inkább szerető érdeklődést.

Nem csalódunk, ha azt reméljük, hogy felszólamlásunk kellemes visszhangra fog találni.

Szén- és fa-járandóság.

— Levél a szerkesztőhöz, —

Végig böngésztem a mi kedves illetmény-szabályzatunkat. Igazán boldognak éreztem magamat. Majdnem megtaláltam azt a paragrafust, mely gráciát nagynéni butonokkal, meg toronyórát aranylánczsal helyez kilátásba. Kedves kis olvasmány serdültebb gyermekek részére. Mindenre talál ott paragrafust, tisztelt Szerkesztő ur. Mindenre talál ígéretet, még arra is, hogyha meghalok, mit kereshetnek gyászoló örökösöm kihült tetememen. Nagy vigasztalás ez számomra és én, mint boldog serdültebb gyermek, megvigasztaltam magamat. Ez ugyan Önre nézve semmi előnnyel nem jár, de mint jó ember, Szerkesztő ur is bizonyára velem együtt örvendezni fog az én öröömömön.

Egy lapon találtam egy nagyszerűen megszerkesztett táblázatot, mely felvilágosít arról, hogy nekem kenyéradó, bőkezű gazdámtól fára meg szénre is jussom volna. Nosza rögtön elővettem azt a czédulát, mellyel a fát meg szénre megválthatom. Irtam vagy négy oldalt. Annyit irtam, hogy majd bele görnyedtem. Talán regényt is irhattam volna azalatt az idő alatt, míg a nyomtatványt kitöltöttem.

Van azon ellenlevél, vétlevél, nyugta, elismervény, meg már magam sem tudom milyen levél. Egyszóval beleizzadtam, de végre megirtam. Utána ellenjegyezték, aláírták, lebélyegezték, elismerték a kis czédulát, hogy végre az összeget a pénztárnál befizethessem.

A pénztárnok azonban nem fogadta el sem a nyugtát, sem a pénzemet. Mit gondol Szerkesztő ur miért? Nem azért, mert mosolygó ábrázatom nem tetszett neki, vagy mert hamis pénzzel akartam fizetni, vagy talán az én czédulámon valami hiányosság lett volna. Korántsem! Egyszerűen azért, mert fáért nem fogad el pénzt.

Valaki aztán megmagyarázta nekem, hogy a fához csak jussom van, de az már nem szentírás, hogy meg is kapjam.

Valamelyik okos felebbvalónk kitalálta, hogy a fa csak akkor jó, ha keményfa. Ezt én is aláírom, de hát régi, hogy ne mondjam rossz szokásom rabja lévén, a puhafát, hivatalosan »kötézfát« jobban szeretem. Talán mert olcsóbb, mint a keményfa, főleg pedig azért, mert nedves, meg penészes is egy kicsit,

és ha főnökökre haragszom, a fán tölthetem ki a bosszumat. Az érvelésem ravasz is, meg nem is gentlemanhez illő, de hivatalnok ember lévén, nem ragaszkodom feltétlenül a lovaságiasság szabályaihoz.

Tekintve, hogy sem a rádiumot, még kevésbé birtam a nap melegét süritett állapotban beszerezni, azon tűnődtem, hogy mitévő legyek. Tőprengésemben megzavart egy kis hivatalos »Körözüvny«, mely kioktatott, hogy puhafát nem adnak a szép szemeimért; ismeressem el a szertárban annak az igazolását, hogy fát, puhafát »kilátásba« helyeznek az én számomra is. Ennek megtörténte után nem áll majd semmi sem utjában a boldogító »igen«-nek.

Itt kezdődik az én kálváriám, t. Szerkesztő ur. A szertárban nincsen puhafa közönséges halandó részére: csak azok kaphatnak, kiknek jó összeköttetésük, magyarul: protekciójuk van. Szerkesztő urat kérném fel protektorul, de Ön mint »külső« ember, mint »külső ajánló« a legnagyobb veszedelembé döntene engemet. Talán fegyelmet, lehet, hogy akasztófát szereznek közbenjárása által magamnak. Ezek után letettem tervemről, miért szíves elnézését kérem.

Elhibázott nevelésem következménye, hogy nagyon kíváncsi ember vagyok. Utána jártam a dolognak, miért nem kaphatok puhafát. Rájöttem a nyitjára!

Annyi keményfát rendelt nagyzási mániában szenvedő gazdám, hogy már fünek-fának, boldognak-boldogtalannak kínálgatja. Azt sem tudja, mit kezdjen vele. Rossz nyelvek állítják, hogy a keményfa hibás, porladozó, szuette. Ezt a ráfogást nem hittem el, mert a vasut mindenkor drágán, nagy urhoz méltó gvallérsággal rendel és fizet.

Allítólag az egész vonal tele van már keményfával, sőt még a fatolvajokat is ráeresztik a fára, csak hogy hamarabb elfogyjon. Nem tudom, hallott-e már Szerkesztő ur a nyílt titokról, hogy ezzel a sok fával égetik majd meg a mindig nyugtalan, elégedetlen, maglyahalálra ítélendő vasutasokat. Ugy hiszem rá is ez a disztelen, fennen világító sors vár s mert világeletemben nem szerettem a fél-angolos sülteket, nem vásárolok a keményfából, hogy utolsó órára több maradjon belőle.

A szén ellenben kitűnő. Adnak belőle annyit, a mennyit csak akarok. Gyermekkorom óta — ismerőseink egyértelmű kijelentése szerint — nagyon tanulékony vagyok. Van azonban tehetségeimnek egy sötét árnyoldala, mert sem az árványtanhoz, sem a vegyészethez nem konyitok. Őszinteségemben odaig megyek, hogy nem habozom kijelenteni, miképpen bizonyítványaimban az említett studiumokból alig elégséges osztályzatot sikerült tanáram nagylelkűségéből kiérdemelnem. Pedig nagy szükségem volna ebbeli hiányosságom pótlására.

Valamilyen fekete ásványt mérnek nekem szén helyett.

A szénnek azon tulajdonságát fedeztem fel ebben az ásványban, hogy: rettenetesen füstölög és kellemetlen szaga van. Hiányos ismereteim dacára hallomásból megjegyeztem a szénnek azon jó oldalát, mely szerint tüzelésre, fűtésre használják. Én nem fűhetek vele azon egyszerű oknál fogva, mert nem ég.

Hamuja nincsen, hanem marad utána egy hatalmas kődarab, mellyel akár Góliátot is le lehetne sujtani. Valahol olvastam, hogy a föld mélyében köveket tüzesít Vulkan istenség. Már majdnem nagyzási hőbortba estem, magamat is istennek képzeltem, mikor felocsudtam, hogy én a köveket csak a nyugdíjintézet házá-

nak tüzhelyében melegíthetem. Szóval ott állok, hogy nem tudom mit is kaptam a szén helyett. Szerkesztő urat akartam megzavarni, mikor tanácsáért kívántam a lávadarabbal alkalmatlankodni, de letettem tervemről, mert van nekünk egy vegyészeti laboratóriumunk, mely talán a kellő felvilágosítással képes szolgálni.

Ilyen körülmények között ne csodálja a t. Szerkesztő ur, ha a vasutnál csak a nagy előképzettségű egyéneknek van jövője. Nekem — sajnosan — hiányos a képzettségem, mert nem értek két olyan tudományághoz, minek pedig naponta még a konyhában is hasznát láthatnám.

Keményfát nem vehetek, mert arra a vasutnak is szüksége van; puhafát nem adnak csak protekciósnak, szén helyett meg valamilyen ritka, értékes ásványt szolgálnak ki, mit csak lakásfűtésre használhatok. Lakásomban — liberális érzelmeim kifejezésekképpen — inkább elszívelem a friss levegőt, mint a tőmjénszagot.

Súlyos dilemma előtt állok. Mit kezdjek? Szerkesztő urhoz fordulok ezek után azon kérelemmel, mondja meg nekem, hogyan segítek magamon?

A vevő kötelességei az adás-vételi szerződésben.

Az adás-vevési szerződés kétoldalú jogügyleti természetéből következik, hogy mindkét szerződő fél, úgy az eladó, mint a vevő, tartoznak egymással szemben vállalt kötelezettségeiknek megfelelni. Az eladó tartozik az árut és pedig vagy a szerződésben kikötött, vagy pedig a törvényes minőségben és megfelelő mennyiségben átadni, a vevő pedig tartozik az áruért az árt megfizetni.

Már ezen általános meghatározásból is következik, hogy az eladó nem tesz eleget törvényes kötelezettségének, ha akármilyen árut szállít, hanem csak oly teljesítés által felel meg a szerződésnek, mellynél a szállított áru rendelkezik mindazon tulajdonságokkal, melyeket a szerződés megkötése alkalmával megígért, vagy ha külön ígéret nem történt, az árunak megvannak mindazok a tulajdonságai, melyekkel hasonló természetű középfa vagy középminőségű áruk rendes körülmények között bírnak. Ha az eladó nem felel meg ilyen módon kötelességének, úgy a vevő sem tartozik a szerződést teljesíteni, vagyis nem tartozik az árt megfizetni.

A vevőt azonban ezen jogok gyakorlásában a kereskedelmi törvény bizonyos cselekményekre kötelezi, melyek elmulasztása esetén ezen törvényes jogai elenyésznek és ha a vevő, a törvényben való járatlanságánál fogva, elmulasztja a törvény által előírt cselekményeket, per esetén úgy járhat, hogy bár rossz és használhatatlan árut kapott, a vételért a jelentékeny perköltséggel együtt mégis meg kell fizetnie. A fogyasztó vagy továbbeladó közönség tehát saját érdekében cselekszik, ha minden kétséget kizáró módon tisztában van azzal, hogy a kereskedelmi törvény a vevő és eladó közti viszonyt minő módon szabályozza.

Abban az esetben, ha az eladó nem szállít olyan árut, mely a szerződésben kikötött vagy törvényes kelleknek megfelel, a kereskedelmi törvény a vevőt feljogosítja:

1. követelni az eladótól, hogy megfelelő árut szállítson és követelni egyúttal tőle annak a kárnak a megtérítését, melyet ő az eladó késedelmes szállítása által szenvedett;
2. követelni a vételár aránylagos leszállítását és emellett szintén kára megtérítését;

3. egyszerűen ellátni a szerződéstől, mintha az meg sem kötöttet volna.

Midőn a törvény a vevő részére ezt a háromféle jogot biztosítja, ezeknek a jogoknak a gyakorlását egyúttal bizonyos formáságokhoz köti. Nézzük tehát már most, hogy a vevőnek ezen jogait a törvény szerint hogyan kell gyakorolni.

Első, és legfontosabb kötelessége a vevőnek, hogy a mint az áru megérkezik, ezt haladéktalanul vizsgálja meg, ha legjobb meggyőződése és tiszta lelkiismerete szerint úgy találja, hogy az az áru, a mit az eladó küldött, nem felel meg azoknak a kelleknek, a melyekkel az árunak a szerződés szerint vagy a törvény szerint birnia kell, erről az eladót haladéktalanul (ajánlott levélben) értesítse és egyúttal az árut bocsássa az eladó rendelkezésére.

A rendelkezésre bocsátás abból áll, hogy a vevő az áru hiányainak rövid megjelölése mellett kijelenti az eladónak, hogy az árut a hiányok miatt át nem veszi, hanem azt neki rendelkezésére bocsátja. Leghelyesebb, ha a vevő ezt ajánlott levélben közli az eladóval, hogy per esetén könnyen bizonyítani tudja, hogy a törvény által előírt ezen legfontosabb kötelezettségének eleget tett. E mellett tehát csak ezen kötelezettség teljesítése után jogában áll a vevőnek az áru hiányait bírői szemle útján is megállapítani.

Hangsúlyoztuk, hogy a vevőnek az a legfontosabb kötelezettsége, hogy az árut megérkezése után azonnal vizsgálja meg és meg nem felelő volta esetén erről az eladót haladéktalanul értesítse és bocsássa neki az árut rendelkezésére. A mennyiben a vevő ezen kötelezettségét elmulasztja, az áru törvény szerint nem kifogásoltnak tekintetik és a vevő a vételért megfizetni tartozik.

Ha azonban az árunak olyan hibája van, a mely az azonnali megvizsgáláskor nem állapítható meg, szóval, ha az árunak rejtett hibája van, a vevő kifogásolási jogát hat hónapig gyakorolhatja, ebben az esetben is köteles azonban a rejtett hiba felfedezése után erről az eladót az előbb ismertetett módon értesíteni.

Fontos dolog tehát, hogy az eladót ezen joga gyakorlásában késedelem ne terhelje, mert a kereskedelmi forgalom biztonsága megköveteli, hogy a kölcsönös helyzet a szerződő felek között minél előbb fixirozassék, de másrésztől nem engedhető meg az sem, hogy a vevőnek esetleg módjában álljon az áruval az eladó rovására spekulálni. Ugyanezen okból tartozik a vevő a törvény által részére biztosított jogok valamelyikéhez való ragaszkodását nyomban közölni az eladóval.

A megvizsgálási kötelezettség nem áll fenn akkor, ha a vevő az áru hiányairól közvetlenül az eladótól már más uton értesült. Például, ha az eladó őt már levélben értesítette arról, hogy minő árut küldött, vagy ha a vevő az előzőleg kapott számlából értesült, hogy az eladó más minőségű vagy tetemesen nagyobb mennyiségű árut küldött. Ilyen esetekben fölösleges az áru megvizsgálása, de semmi esetre sem fölösleges és semmi körülmények között el nem mulasztandó az eladó értesítése, vagyis a vevőnek azon határozott kijelentése, hogy az árut a főforgó hiányai miatt át nem veszi és az eladónak rendelkezésére bocsátja. Ezen értesítés mindenkor közvetlenül az eladóhoz küldendő, mert az ügynökkel közölt kifogásolásnak és rendelkezésre bocsátásnak semmi jogi hatálya nincsen.

Felmerült azon kérdés, mi történjék akkor, ha az eladó által szállított áruk csak részben kifogásolhatók, más részükben azonban meg

felelnek a szerződési, vagy törvényes köteleknek. E tekintetben törvényes szabály az, hogy ha a kötelezettség tárgya megosztható, úgy a vevő a megfelelő részt átvenni tartozik és csak a meg nem felelő rész bocsátandó az eladó rendelkezésére.

Például, ha az eladó szerződés szerint tartozik 10 hordó olajat szállítani, a melyből azonban csak 6 hordó olaj felel meg a szerződés szerinti minőségnek, 4 hordó olaj pedig rosszabb minőségű, úgy a vevő 6 hordó olajat átvenni tartozik, míg a többi négyet az átvétel megtagadásával bocsássa az eladó rendelkezésére. Ugyanígy áll az eset akkor, ha a vevő a megrendeltnél nagyobb mennyiségű árut kap. Például, ha 6 hordó olajat rendel és az eladó 10 hordót szállít. A vevő nem tagadhatja meg a 10 hordó átvételét, csupán 4 hordó átvételét tagadhatja meg.

Egészen másként áll az eset, ha az adásvételi szerződés tárgya nem, vagy csak nagyobb fáradsággal osztható meg. Ha például a vevő egy hordóban 200 kiló olajat rendel és e helyett egy 300 kilós hordó olajat kap, joggal visszautasíthatja az egész szállítmány átvételét, mert ő nem kötelezhető arra, hogy a 300 kilós hordó olajból 200 kilóval kimérjen. Meg kell azonban jegyezni, hogy a megrendelt mennyiségtől egy csekély eltérést az eladó megengedhet magának.

A kereskedelmi törvény szabályozza a vevő jogait és köteleseit arra az esetre, ha az eladót az áru átadásában késedelem terheli, ha t. i. a kikötött időre nem szállítja a megfelelő minőségű árut. A vevőnek a törvény erre az esetre háromféle jogot biztosít:

1. Követelheti a szerződés teljesítését és a késedelemből szenvedett kára megtérítését.
2. Követelhet teljesítés helyett kártérítést.
3. Vége egyszerűen elállhat a szerződéstől, mintha meg sem kötött volna.

Ezen háromféle joga közül a vevő szabadon választhat, de ha már egyszer választott, ezt többé meg nem másíthatja.

Különösen hangsúlyoznunk kell azonban itt a vevő értesítési kötelezettségét. A törvény előírja, hogy azon szerződő fél, a ki teljesítés helyett kártérítést akar követelni (2. pont), vagy a ki a szerződéstől el akar állni (3. pont), erről a másik felet haladéktalanul értesíteni tartozik és egyúttal abban az esetben, ha az ügylet természete megengedi, köteles a vevő az eladónak az utólagos teljesítésre kellő időt engedni. Természetesen csak akkor, ha ezt az utólagos teljesítési határidőt az eladó kéri.

Ezen utólagos teljesítésre az eladó az úgynevezett fix ügyleteknél igényt nem tarthat. Fix ügylet akkor forog fenn, ha a szerződés határozottan kijelölt napon teljesítendő és egyúttal vagy a szerződő feleknek világos szavakkal kifejezett akaratából vagy az ügylet körülményeiből kétségtelenül megállapítható, hogy a teljesítési idő meghatározása és a meghatározott időben való teljesítés az ügyletnek oly lényeges feltételét képezi, hogy a későbbi teljesítés szerződésellenesnek mondható. Ha például egy kerékpárt rendel a vevő azzal, hogy azt egy hónapon belül szállítsa az eladó, még fix ügylet nem forog fenn, mert az egy hónapi határidő pontos betartása nem tekinthető az ügylet lényeges feltételének. De ha például a vevő egy kerékpárt rendel azzal, hogy a kerékpár az egy hónap múlva megartandó versenyre átadandó, hogy az a versenyen használható legyen, itt már fix ügylet létesült, a hol az utólagos teljesítést az eladó nem igényelheti, hanem tartozik a kerékpárt a kikötött időre pontosan szállítani.

Ha a vevő az itt vázolt jogai és kötele-

segei tekintetében tisztában van, úgy ügyleteit sokkal könnyebben benyolíthatja el és sok költséges perlekedésnek veheti elejét.

Dr. Hajós Jenő.

Előléptetés és kinevezés a M. Á. V.-nál.

A magyar királyi államvasutak igazgatóságának jelentése szerint november elsejétől számítva az államvasutaknál a következő előléptetések és kinevezések történtek:

Előléptetés

A III. fiz. osztály 2-ik fiz. fokozatából ugyanazon fiz. osztály 1-ső fiz. fokozatába: blaczkói Kussevich Tivadar üzletvezető, Kiss János dr. igazgató-helyettes.

A IV. fiz. osztály 2-ik fiz. fokozatából ugyanazon fiz. osztály 1-ső fiz. fokozatába: borosjenői Kádár Gusztáv főfelügyelő, pilisi Ney Ferencz kir. tan. főfelügyelő.

A IV. fiz. osztály 3-ik fiz. fokozatából ugyanazon fiz. osztály 2-ik fiz. fokozatába: Hamza Agoston, Alexy Lajos, Bende Oszkár, Sviderszky József, Steingassner Ármán, Kende Pál, Melitskó Frigyes, Heeyer Gyula, Beiwinkler Vilmos, Cserna Sándor, Alexy János főfelügyelők.

Az V. fiz. osztály 1-ső fiz. fokozatából a IV. fiz. osztály 3-ik fiz. fokozatába: Lázár Elemér, Hoffmann Róbert, Lachnit János, Török Sándor, Szommer Gyula, Daróczy Rezső, Benedikt Márk dr., rozvágyi Antony István, Luby Gyula, Hölzl Gusztáv felügyelőket főfelügyelőkké.

Az V. fiz. osztály 2-ik fiz. fokozatából ugyanazon fiz. osztály 1-ső fiz. fokozatába: Zipernovszky Filöp, Schwandler József, Mocskonyi Károly, Hóke Kálmán, Erményi Emil, Kuchler Gyula, Paszterczyk Antal, Laykanf Károly, Nagel Rezső, Széle Ferencz, Tankó Sámuel, Richter Károly. Pellett Ignác, Kósa Károly, Chlumszky Manó Legányi Károly, Braun Ferencz felügyelőket.

Az V. fiz. osztály 3-ik fiz. fokozatából ugyanazon fiz. osztály 2-ik fiz. fokozatába: Reinitz Frigyes, Erkulenz Zsigmond, Heller József, Stagelschmidt Péter Lajos, Hercegh Bertalan kir. tan., Kollmann Károly, Novelly Emil, Kocsy Ignác, Homonnay Nándor, Petz Vilmos, Schölnaszt Ödön. Voit Károly, Prutzek Károly, Tausser Aurél, Kirchgatter Gusztáv, Schüch Ferencz, Liptovszky Nándor. Vámos Ármán, Haefner Roderik Ervin, Rother Ernő felügyelőket.

A VI. fiz. osztály 1-ső fizetési fokozatából az V. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatába: Littomericzky János, foellenör, Stitz János, Hepke Oszkár, Veit Adolf főmérnökök, Lukácsy Mór, Jalovetzky Vilmos, Klamper Vilmos, Klamper Zsigmond foellenörök, Árvay István, Hander Sándor főmérnökök, Thoma József foellenör, Nitsch Rezső. Tolnai Miklós, Tinkel Rezső, Hoffmann Oszkár, Bundialek Ferencz főmérnökök, Georgievits Pál foellenör, Perlaky József Győző, derezslényi Litassy János, Göth Lajos, Mettelka Frigyes, Spiegelhalter Lajos főmérnökök, Alm Ede foellenör, motesici és kesseleőkeői Motesiczky Hugó titkár felügyelővé.

A VI. fizetési osztály 2-ik fokozatából ugyanazon fizetési osztály 1-ső fizetési fokozatába: Lesska Károly, Hoffmann Béla, Petrovits Kálmán, Kristek Ede, Kavaczkv Ottó foellenörök, Macher Ede, Gergurevics Miksa, Kment Antal, Rendes Feres, Wiggand Artur, csebi Pogány Jenő, Fenyvesi Soma, Kubodi Károly főmérnökök, Jendrzjevicsky Adolf titkár, Szentlélek Kálmán, Lakatos Emil, Takács Károly, Potytyondy Tihamér, Meszléri Tivadar, Láng József, Hermann Sámuel Sándor főmérnökök, Váczy István, Deniflee Sándor, Cerry Gyula, Koszits Szilárd. Effenberger Károly, Török Győző, Ott Antal foellenörök, Wirkmann József főmérnök.

A VI. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatába: Lenkei Gyula, Tschepp József, Ostoics Rafáel, Limbeck Gyula, Hellmann Lajos, csik-taploczai Gál Lajos, Zeller Géza Győző, Dombory Béla, Nemes Gusztáv, Skrabák József, Schupitza Ottó, Gulácsy Lajos, Abarbanell Aladár, Bartholomeides Kálmán, Szalay Károly Gyula, Manily Ferencz, Heinrich János, Herczinger Imre, Merluzzi Ernő, Gaspar Kálmán, Micsinyey Ferencz, Fehér Sámuel, Lábos Endre,

Karenovics Gyula, Köller Ferencz Lajos, Krugljács János, Holzbecher Sándor, Grossmann János Gyula, Igaly Béla, Nyitray Ede, Bukovszky Venczel, Ovecska Károly, Békési Artur, Fekete Árpád, Ribarcz Amadeus, Benes Ferencz, Bajza István, Udvardy Miklós, Kiss Simon, Ruzicska Ödön, Kornis József, Glaser Jenő Gyula, Wickenhauser Ferencz, Klinda Béla, foellenörök.

A VII. fizetési osztály 1-ső fizetési fokozatából a VI. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatába: Seifert Antal Oszkár, Brassó József, Nemes János, Holub Ernő, Silbermann Adolf, Kovács György, Doskoczil Ferencz, Lengyel Farkas, Bányay Kornél, pásztori Pászthory Dénes, Rouland Ferencz, Utas Imre, Klotzbücher Károly ellenör foellenörökké, Baeyer (Bayer) Pál hajóskapitány hajóskapitánnyá, Hegyi Gyula, Róth József, Soket József. Korányi Ferencz, Plank Kálmán, Balogh Zsigmond, Clementis Győző Géza, Ribáry Gábor, Csaplovics György, Fussgänger Benő, Erdős Dezső, Stiller Győző, Fábán Sándor, Szirmai István Manó, Iványi Mihály, Somogyi Henrik, Algai Ignác, Baska Adolf ellenörök foellenörökké, Dévai Lajos, Schenk Béla mérnökök főmérnökökké, fitódi Veress Sándor, Inezédi Gyula. Kálmán Samu ellenörök foellenörökké, Geiger Miksa mérnök főmérnöké, Würtzer Lajos, Honza János ellenörök foellenörökké, Kallivoda Jenő István mérnök főmérnöké, Kiss Daniel, tolcsvai Bónis Andor ellenörök foellenörökké, Fassberger József segédtitkár titkárrá, Egved Lajos, Rác István ellenörök foellenörökké, Ferenczy Alajos dr. segédtitkár titkárrá, Trozonyi Ferencz, Barabás Béla, Rezső Antal, Balázs Géza Béla, Berkesi Marton ellenörök foellenörökké, Kovach Imre mérnök főmérnöké, szigethi Barthos János ellenör foellenöré, Bräuer Adolf mérnök főmérnöké Mihály István ellenör foellenöré, Kondor Mihály dr. segédtitkár titkárrá, Lusztig Bernát mérnök főmérnöké. Szentey Ödön, Harmos János ellenörök foellenörökké, Mokry Imre mérnök főmérnöké, Böhm Mihály ellenör foellenöré.

A VII. fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 1-ső fizetési fokozatába: Konrad Ferencz, Blaschky Ferencz, Grensó Sándor, Halász Vilmos, Bodor Ferencz, Juhász Kálmán, Krugh János, Németi Márk, Fábán Gyula, Nagy Imre, Kálmár Vincze, Péter Dezső, Szegő Adolf, Simetitsch József, Aszódi Salamon, Kanda József, lenárd-daróczy Bárdos Ede, Horváth Béla, Sándor Béla, Horvay Árpád, Schlembach János, Makucz Gyula, Leyrer Károly, Thurzó Nagy Árpád, Zajácz János, dítrói Puskás József, Czángly Károly, Molnár Ármán ellenörök, Hajnal Mór segédtitkár, Ring Izidor, Schusnek Rezső ellenörök, Lsenyei Ernő dr. segédtitkár, Achátz Béla, Sutter Károly, Csia Oszkár, Balaton Károly, Zkutecky Emil ellenörök, Csernak István segédtitkár, Budai János, Wuits Milivoj, Margulit Kálmán ellenörök, Flamm Samu mérnök, Strovszky Lajos Agost ellenör.

A VII. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatába: Veit Vincze műszaki ellenör, forintos-házi Forintos Béla ellenör, Kondor Bertalan mérnök, Czako Adolf ellenör, Kovács József ellenör, Hirschler Béla mérnök, Székely Mózes mérnök, Pernecky Sándor ellenör, Weisz Ottmár ellenör, Véghe Endre dr. segédtitkár, Györfi Bereczky László mérnök, Filesz Lajos dr. segédtitkár, Rác Vilmos, Czitronyi János, Hay Gyula. Szönyey Lóránt Ákos mérnökök.

A VIII. fizetési osztály 1-ső fizetési fokozatából a VII. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatába: Ulrichshofer Ferencz hivatalnok ellenöré, Andreidesz János, Rudnyák Károly, Rónay Bernát Bertalan, Pethe János, Müller Iván, Rác László, Schmidt Vilmos, Rudnay Lajos András műszaki hivatalnokok műszaki ellenöré, Bartóky József, Sáfán János, Török Ferencz, Kovács Pál, Marschall János József, Dolinay László, Szabó István, Szabó Norbert, Sipos Samu, Szepesi József, Csiki József, Simon Kálmán Ambrus, Tormany Ferencz, Bauer Ferencz, Vidrédy Ignác, Maté László, Ürmösi József, Gérecz Géza Jenő, Muzsnai József, Vilesek János Árpád, Pongrácz Gyula, Vértés Henrik, Horseczky József, Perényi József hivatalnokok ellenöré, Tokaji Nagy Imre, Balázs Gyula, Sarkadi Nagy Lajos, Kerékes Artur, Sztupkai Dénes, Simonyi Lajos, Geréb Gyula

mérnökök mérnökké. Szél Zsigmond Sándor, Burgetti Károly Albert, Irján Béla János, Pinkus Samu hivatalnokok ellenőrré, Jaeger Aurél István dr. fogalmazó segédtitkára, Christl Sándor Lajos, Müller Ferencz Antal, Pudler Béla hivatalnokok ellenőrré, Trattner Jakab, Szőke Jenő, Margitai Jenő, Engel Károly, Kántor László mérnökök mérnökké.

A VIII. fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 1-ső fizetési fokozatába: Németh Lajos, Székely Sándor, Czétényi Zsigmond, Horovitz Mór Miksa, Konrad József, Mispál József, Schmidt Gyula Czézár, Fodor Zoltán Mátvás, Strauss Ferencz Lajos, Fürst Kálmán, Homolya Sámuel András, Lysek Albert Béla, Sarudy Akos, Peschko Zsigmond Armin, Szentandrassy Géza, Bogár Lázár, Kövér Kálmán, Selmeczi Lázár, Makai Jenő műszaki hivatalnokok. Kis Elemér, Gazsó András, Róth Artur, Surdu Emil, Geiringner Márkus Adolf, Sebők Salamon, Könczöl Balint, Nascák András, Török Kálmán, Rovó Aladár, Fekete Lajos, Brüll Lipót, bátorkeszi Kiss S. Elemér, Fejér Lajos, Kaszala József, Klement Alajos mérnökök. Gronovszky Jenő dr., Gronovszky Antal dr., Badzey Viktor dr., Vidra Gergely dr., Farkas Elemér dr., Magyar Izsó dr., Artner Károly, Gazdy Gyula, László Gyula dr., Feri Aladár fogalmazók. Prihradny Ödön mérnök, Schulmann Lipót, Hoffenreich Sándor, Totin András, Szabó Izrael, Hecht Lipót, Angi Ernő, Tihanyi János, Nemeskay Viktor, Petri Henrik, Burgics Vilmos, Salamon Sámuel, Kozma Béla, Oláh László, Sárközy József, Kerner Vilmos József, Binder György, Fülöp Mózes, Schäffer Ferencz, Szeiffert Frigyes, Gödri István, Ritzel Adám, Balla Kálmán, Gergely Lajos, Strausz Armin, Horváth Lázár, Bozsák Mihály, Nagy József, Klimó Jenő, Barna Kálmán, Boda János, Tóth Ilés, Pilius Aladár, Zinger Ignác, Bador Adolf, Vincze János, Varga Gábor, Lösch János Ottó, Gátser László, Balázsovits Antal Rezső, Dely Gyula, Rosenberger Sándor, Gonda Izidor, Jaczkó Endre, Sarady István, Hazai Hugó, Csopor Aladár Miklós, Raun János, Frank Vilmos, Szigli János, Matus Janos Ilés, Ohnhauser Gyula Nándor, Rasky István Gyula, Grosz Adolf, Birner Lajos, Szőke Jenő, Veres Kálmán, Fekete Gyula, Spiró Fülöp, oksai Orzechovszky Róbert Béla, Hozman Jenő Sándor, Szilvási István, Németh János, Okruczky Tamás Sándor, Kovács Sándor, Petrányi János, Füzfás János, Szerváczius Gábor, Forgó Antal, Hugyecz János, Szigriz Mihály Géza, Böhm Vilmos, Follajtár Károly hivatalnokok. Bartók Gusztáv, Róz Gusztáv, Raab Lajos, Boros Miksa Mihály, Aczél Izor, Mészáros László, Ehrlich Samu, Jámor Jenő, Szőnyi Jenő, Jakobi Róbert, Lakos Sándor mérnökök. Müller Géza hajóskapitány, Kele József, Horváth Nándor Ede, Günther Mihály, Tóth János, Adler Manó, Fischer Salamon hivatalnokok. Ujhelyi Sándor dr. fogalmazó, Heretik Endre, Röschenhaler Gyula, Abele Alfonz báró hivatalnokok, Molnár János dr. fogalmazó, Misángyi Vilmos dr. mérnök, Fehér Kálmán dr., Zombory Kálmán dr., Szabó Ernő dr. fogalmazók.

A VIII. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatába: Siklody Tamás, Kornya Béla, Barthanusz János, Rozman Ernő, Dinda Árpád, Havas Samu, Benczur Pál, Engel Péter, Matuszka Miksa Sándor, Bene Jenő, Partos Gyula műszaki hivatalnokokat, Toldy László hivatalnokot, Hosszu János, Sajovics Ferencz, Raáb Mihály, Trattner Jenő, Farkass Lajos Vásárhelyi Mihály, Bohatier Leó, Robert Emil, Czákó Ferencz, Csont Adolf, Mohr Lajos, Kovács Konrad, Stan Aurél, Fink Vilmos, Várnay György, Nemes Henrik, Pauliny Károly, Balázs Ödön, Rác Géza, Brandt Géza, Firnberg Salamon, Galló József, Ney Béla, Haas Géza, Ungár Sándor, Freckay Olivér, Prisner Soma, Korai Dezső, Kollmann Armand, Keeskeméthy László, Kész Jenő, Sáfrán Ferencz, Ulbrich Rezső, Adorján Károly, Barakó János, Szigeti Jenő, Heimler Lajos, márkusfalvi Orbán Károly, Linkner Ede, Barabás Ede, Frigyes Sándor, Wellisz Oszkár, Halasy Géza, Aggházy Tibor, Apor József, Dusek Ede, Vajda Ferencz, Kemény Ignác, Gergely József, Rosenfeld Dezső, Vámos Milos, Deutsch Nándor, Varga Ernő, Eesedy Mihály, Radó Dezső, Kövér Lázár mérnököket.

A IX. fizetési osztály 1-ső fizetési fokozatából a VIII. fizetési osztály 3-ik fokozatába: Pálmai Kálmán, Szántó Izor, Vas András hivatalnok, Nagy Pál, Neumann Mór, Reusz Gusztáv, Hausz Ferencz, Halász Ignác, Weiner Simon, Bergmann Miksa, Hornstein Jakab, Nürnberg Miklós, Leucher Dávid, Czirmay Antal műszaki hivatalnok, Badáczy Sámuel, Schwetzer István, Gleichner Ferencz, Farkas Sándor, Rummer Károly, Vejda József, Langmáhr József, Stróbl Vilmos, Stróbl Henrik, Szabó József, Hajbók Lajos, Pesky Vilmos hivatalnok.

A IX. fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 1-ső fizetési fokozatába: Dózsa László, Pavicics Stanko, Agras Milán, Vattay Balint, Orlics Miliboj hivatalnok.

A IX. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatába: Széll Ferencz, Sági Sámuel, Katona Ernő, Werner Adolf, Bukovits Jenő, Cséplő József, Szilágyi Károly, Fehér Géza hivatalnok, Baky Zoltán, Rákár Pál, Tokár Béla, Szabó Simon, Székely Béla, Osgyáni Gyula, Bruck Ede, Burger János, Mikolay István, Remes Ágoston, Kis Sándor, Sarkadi Ferencz, Patakfalvi Mózes műszaki hivatalnok.

Kineveztetett

A VIII. fiz. osztály 3-ik fizetési fokozatába: Sztik Károly, Holló József dr., Kolbenheyer Zoltán fogalmazó gyakornokok fogalmazókká. Cvetkovics Emil műszaki gyakornok mérnökké, Masik Andor és Tomory Géza fogalmazó gyakornokokká, Zelmann Ernő műszaki gyakornok fogalmazóvá. Lovass Miklós műszaki gyakornok mérnökké. Bernáth Sándor dr., Szentési Ede és Fodor Pál dr. fogalmazó gyakornokok fogalmazókká. Pécs J. Iván, Ruvald Sándor dr., Krausz Béla, Hauer Béla, Geiger Ottmár, Menczer Mihály, Banyay Árpád és Lacsný Árpád műszaki gyakornokokat mérnökökké. Varga Lajos dr. hivatalnok fogalmazóvá. Darvas Bernát, Francz Károly műszaki gyakornokokat mérnökökké. Várady Jenő forgalmi díjok fogalmazóvá. Hajba Géza, Scheiber Ernő, forgalmi díjok. Fuchs István és Klein Sándor forgalmi díjok mérnökökké.

A IX. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatába: Tóth István all. felv., Daróczy László, Csisztay Károly, Humicza Tivadar, Lengyel Lajos és szotyori Nagy Zoltán forgalmi díjok hivatalnokokká. Trieber Kornél, Weisz Sámuel, Ilk Aladár, Fischer Mihály, Schusztal Gyula, Petzinger Ferencz, Bondi Ödön, Szepvák József, Bekési Ignác, Tetsy Géza Dezső, Jászay Lajos, Fischer Pál művezetők, ifj. Csizsér Elek és Salamon Béla műszaki díjok műszaki hivatalnokokká.

Kineveztetett továbbá: Honfi Sándor, Vidakovics József forgalmi díjok, Nagy Béla díjok, Buschor Gyula, Stigler Sándor Jenő, Dankó János dr., Kiss Ernő dr., Lantos Ágoston dr., Raschko Antal, Hernádi Lajos dr., forgalmi díjok, Koób Rikárd díjok és Horváczky Miklós Szeverényi Zoltán, Földváry József, Mirencs István forgalmi díjok, Szivós Géza díjok, Barna Ernő, Fülöp Möriz dr., Gergelyffy Dezső dr., Duray Nándor, Stoclinger Ferencz, és Esser Károly fogalmazógyakornokokká, Schntzler Gyula, Berliner Jakab, Friedmann Abraham műszaki díjok, Káldor Lipót forgalmi díjok, Horváth Jenő, Beiser Ferencz, Kürti Imre műszaki díjok, Tolnai Ernő forgalmi díjok, Keszthelyi Gábor, Gráf Frigyes Minkó János, Perényi Iván, Rónai Dezső, Udvarhelyi Zoltán műszaki díjok, Skrainka Frigyes, Klug Frigyes havidíjas mérnökök, Polgár László, Vály Lajos műszaki díjok, Mattanovich Árpád havidíjas mérnök műszaki gyakornokokká.

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

Hivatalos órák naponta délután 2—6-ig.

Értesítjük tagjainkat, hogy egyesületünk és szövetségünk ügyésze, **Dr. Hajós Jenő**, minden kedden délután 2—4 óráig egyesüle-

tünk helyiségeiben, más napokon délután 3—6 óra között irodájában (VI. Podmaniczky-u. 29.) található.

Felhívjuk a t. Tagtársakat, hogy küldeményeiknél a postatakarékpénztári csekkre tagszámukat feljegyezni sziveskedjenek, hogy ezáltal a küldemények kezelése megkönnyíthessék s a hasonló nevek folytán előállhat esetleges tévedések kikerülhetők legyenek.

Lapunk terjedelmét megnagyobbítván, módunkban áll a kartársak érdekeit érintő közleményeknek a megfelelő ormúban teret nyitni, felkérjük tehát a t. kartársakat, hogy ezentúl akár az összességet, akár az egyes kategóriákat érdeklő értesítéseikkel, vagy közlendőkkel a szerkesztőséget megkeresni sziveskedjenek, amely azokat megfelelő formában közölni illetve felhasználni fogja.

Kartársi üdvözléssel

A szerkesztőség.

Lapunk akadálytalan kézbesíthetése céljából felkérjük tagtársainkat, hogy mindenkor pontos lakcímüket, továbbá rangjuk és beosztásuk változását a kiadóhivatallal haladéktalanul közöljék.

A Vasúti Altisztek Országos Otthona értesíti t. tagjait, hogy helyiségeiben: Budapest, VIII. Fesztich-u. 4. sz. I. 18. alatt (Máv. nyugdíjház a keleti p. u. mellett) kényelmes vendégszoba áll a t. tagok rendelkezésére. A vendégszoba egy 24 órára személyenként 1 korona 40 fillér díj mellett vehető igénybe.

Új hajózási vállalat Romániában. Mint velünk közlik, Dunarea cég alatt Brailában 1,800,000 lei alaptőkével új hajózási vállalat alakult. A társaság 20 uszalyhajóval kezd meg működését, melyet 1,623,400 lei értékben vett át. Igazgatóság: Mendl Zsigmond, Mendl B. Viktor és Mendl Márk.

Autobusz-közlekedés Fiume és Pecsine között. Missoni Alajos fumei lakos a fumei iparhatóságtól automobil-omnibuszok közlekedésére engedélyt kért.

Drága sirás. Hogy a vége érni nem akaró gyermekesírás még a gyöngéd szülői fülnék sem valami kellemes zene, azt mindenki tudja, a kinek már volt alkalma ebben a zenében gyönyörködni. Hogy azonban valaki ezer dollárral vásárolja meg ennek a nem éppen kellemes zenének az elmaradását, azt mégis bizonyára tulságosan drágának találja mindenki. Pedig Galusianné asszonynak, aki Cincinnati-ban lakik, egy dollár híjján kereken ezer dollárjába került az elhallgattatott gyerekesírás. A dolog úgy történt, hogy Galusianné bevásárolni ment egy üzletbe, a hol, mint hogy másnap ugys nagyobb összegre lett volna szüksége, ezerdolláros csekkel fizetett. A kereskedő előzékenyen beváltotta a csekket és a visszajáró kilencszázkilencvenkilenc dollár husz centet gondosan beleolvasta Galusianné táskája. Galusianné egyenesen sietett haza, a hol azonban a négyestendős elkényeztetett King Baby, ahogyan a gyereket becézgetve nevezték, ektelen sivalkodással fogadta. Az asszony szabadulni akart a nagy lármától és odaadta játszani a táskját s a kereskedő számláját King Baby-nek, a ki ennek fejében csakugyan el is hallgatott. Alig telt el azonban néhány perc, az asszony remülve látta, hogy King Baby táskjától és számlástól együtt az utcán játszik. Remülve szalad oda, de King Babynél ekkor már hire sem volt a táskáinak, ellenben a kereskedő számláját még akkor is a kezében szorongatta.

— Hol a táská? — kérdezte remülten az asszony.

— Egy szép bacsi vitte el — gagyogta kedveskedve King Baby.

King Baby anyja egyenesen rohant a rendőrségre, a mely most keresi a táskás szép embert. Kereshetik!

Megtámadhatatlan
kötvény.

50% nyeresé-
részesedés.

„Dordrecht”

ÉLETBIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG

Engedélyezve az 1873. évi november 10-én 21. sz. a. kelt királyi dekretummal.

Részvénytőke:
4.000.000 korona.

Magyarországi fiók:
Budapest, V. Marokkói-utca 2. sz.

Igazgató: **Robitsek Henrik Ferencz.**

A „Dordrecht” az egyedüli társaság, mely törvényesen kötelezte magát, hogy **magyarországi üzletének díjtartalékait magyar értékekben helyezi el.**

Referenciák: *Magyar Általános Hitelbank,*
Pesti Magyar Kereskedelmi Bank
Budapesten.

Kedvező feltételek.

Jutányos díjak.

VÁSZON-, FEHÉRNEMŰ-ÁRUHÁZ

BODÓ ÉS NEMES BUDAPEST

BAROSS-TÉR 19.

A BAROSS-SZOBORRAL
SZEMBEN.
(A KÖZPONTI PÁLYA-
UDVAR TÖRSZOMSZÉD-
SÁGÁBAN).

Áruházunk kizárólag jobb minőségű, kipróbált és feltétlen megbízható árucikkeket nyújt a vevőközönség rendelkezésére, miért is az összes eladott áruk jó- és színtartóságáért felelősséget vállalunk.
Eredeti végből, vágott anyagmintákat az alább jelzett **vászon, siffon, kanavászok és damaszt árúkból**, ugyszintén a férfi ing és női bluzra való **eredeti angol zefírből** kívánatra készséggel küldünk. Állandóan nagy választék férfi-, női- és gyermek-harisnyákban, valamint különféle matrózingekben. —
Menyasszonyi és férfi kelengyék a legszebb kivitelben állandóan raktáron.

Vásznak fehéreneműekre. 1 vég 23 méter.	Siffon, 1 vég 23 méter.	Lepedővászon, varrás nélkül
Pamut creasz 74 cm. széles ára 9.50 kor.	Madepolán, mosott, 20. szám ... ára 15.— kor.	Gyepen fehérített, középvastag ára 18.— kor.
Magyar vászon 74 > > > 13.— >	Madepolán, mosott, 50. > > > 16.50 >	Rózsahegy, erős szálú > 22.— >
Magyar vászon 84 > > > 14.— >	Madepolán, mosott, 100. > > > 18.— >	Szepességi, kiváló jó minőség... > 26.— >
Hattuy vászon 84 > > > 17.50 >	Siffon D. 52. szám > 23.— >	Vászon alsó nadrágra.
Fehérnemű vászon 84 > > > 20.50 >	Siffon S. 54. > > > 27.50 >	Késmárki erős, tartós minőség ára 15.— kor.
Kelengye vászon 84 > > > 24.— >	Kanavász- és damaszt-árúk ágyhuzatra.	Szepességi sodrott szálú > 18.50 >
Fonál vászon 84 > > > 26.— >	Csikos damaszt, 1 vég 23 méter ára 21.— kor.	Köpper, 1 méter —96, Csinvat, 1 m. > 1.20 >
Eredeti rumburgi vászon minden minőségben.	Virágos damaszt, 1 > > > 23.— >	Asztalneműk és törülközők.
Paplanlepedő-vászon 180 cm. széles, 2.—, 2.50 kor.	Czérnázott kanavász, 1 vég 23 m. > 15.— >	6. szem. fehér étkező készlet 6, 8, 10, 12, 18 kor.
Kész paplanlepedő ára 7.—, 8.— kor.	Rumburgi lenkanavász, 1 vég 23 m. > 20.50 >	6 szem. kávé készlet . . . 3, 5, 7, 9 12, 16 >
Kész lepedő varrás nélkül > 2.50, 3.— >	Angin belső huzatra 1 vég 15.—, 18.—, 20.— >	Dam. törülköző tucattja 8, 10, 12, 16 >
Saját műhelyünkben készült uri- és női-fehéreneműk, tartós anyagból és elsőrendű elkészítéssel.		
Fehér, puha mellü férfi ingek.	Női ingek.	Férfi alsó nadrágok.
A. minőség; szép mintás mellel ára 3.50, 4.— kor.	Madepolán egyszerű kivitel 2.60, 3.— kor.	Csinvat, francia gombos szabás ára 4.— kor.
M. minőség, remek damaszt elővel, ára 5.— >	Madepolán diszes ára 4.—, 5.—, 6.— >	Csinvat, fűzős, szabás > 3.— >
D. minőség, angol piké betéttel > 6.— >	Vásong-ing kézi himzéssel. ára 4.—, 5.— >	Köpper ára gombos 3.20, fűzős 2.60 >
Fehér, sima mellü férfi ingek.	Rumburgi vászon diszes kivitel 8, 10, 12.— >	Nyári puha színes ingek.
A. minőség ára 3.50 kor.	Női hálóköntös.	2 vagy 1 gombos nyakkal.
M. > > > 4.50 >	Szegélyes ára 2.60, 3.— kor.	Eredeti angol zefir ára 5.50, 6.50 kor.
D. > > > 5.50 >	Himzéssel > 4.—, 5.— >	Zefir, megbízható jó minőségű > 4.—, 5.— >
Színes férfi ingek.	Diszes kivitel ára 6.—, 8.—, 10.— kor.	Rövid nyári nadrág ára 1.50, 2.—, 3.— >
Eredeti angol zefir ára 5.—, 6.— kor.	Férfi háló ing.	Fürdőruhák urak és hölgyek részére. Váll plédék minden minőségben.
Francia karton > 4.—, 4.40 >	A. minőség, színtartó szegélydiszszel, ára 3.50 kor.	
Mosó karton ára 3.50 >	M. > > > 4.40 >	

Nyakkendők és utazó takarókból állandóan dús választék.

Vidéki megrendelések utánvétellel küldetnek, csomagolás és szállítólevél nem számítatnak és 20 koronán felüli megrendelések bérmentve eszközöltetnek. A meg nem felelő árukat visszavesszük, értékét visszafizetjük.

A M. Á. V. t. tisztviselői és alkalmazottai a szabott árakból külön 10% árkedvezményben részesülnek.